

Sygn. akt I C 677/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Patrycja Paloc - Kopka

Protokolant sekr. sądowy Malwina Folek-Pietrygała

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. w Rybniku

sprawy z powództwa Nasze M G. S., (...) Sp. Jawna w R.

przeciwko G. W. (1), P. W., J. K., A. B.

o ustalenie

1. stwierdza, że prawo drogowe bliżej określone w §8 kontraktu z 6 grudnia 1932 roku na rzecz M. B. (1) z domu W. i J. W. z N. oraz ich następców prawnych w posiadaniu nabytych przez nich nieruchomości wykaz L. 301 N. O., wpisane w dziale III księgi wieczystej Sądu Rejonowego w Rybniku (...) pod numerem 1, wygasło w dniu 5 maja 2015 roku, wskutek nie wykonywania;
2. nie obciąża pozwanych kosztami procesu.

Sygn. Akt I C 667/15

UZASADNIENIE

Powód Nasze M G. S., (...) sp. jawna w R. wniósł o ustalenie wygaśnięcia służebności drogowej wpisanej w dziale III księgi wieczystej (...) na podstawie kontraktu z 6 grudnia 1932 roku. W uzasadnieniu podniósł, że od momentu zakupu tych działek przez powoda w czerwcu 2007 roku nikt nie przejeżdżał po tych działkach. Działki te są przeznaczone na cele rolne i nie mają przeznaczenia drogowego, co wskazuje, że od dłuższego już czasu nie służyły jako droga. Podniósł również, że działki na rzecz których miało być ustanowione prawo drogi, czyli (...), którą nabyła M. B. (2) i (...), którą nabył J. W., mają dostęp do drogi publicznej ulicy (...) przez działkę (...) należącą do Gminy R.. Służebność drogowa utraciła jakiegokolwiek zanczenie dla tych działek. Podniósł jednak przede wszystkim, że przejazd po działkach powoda nie odbywa się na żadnym szlaku od dłuższego już czasu. Pozew wniesiono 5 maja 2015 roku.

Po przeprowadzeniu dowodów z odpisów ksiąg wieczystych i akt spraw spadkowych na rozprawie 7 kwietnia 2016 roku powód cofnął pozew przeciwko pozwany U. K., A. W. (1), A. W. (2), L. W., H. K., F. K., K. K., M. K. i M. P.. Postępowanie umorzono co do tych pozwanych. Na rozprawie 30 sierpnia 2016 roku wezwano do udziału w sprawie jako współuczestników koniecznych P. W. i G. W. (1). Pozwanymi byli jeszcze J. K. i A. B..

Pełnomocnik J. K. i A. B. wniósł o oddalenie powództwa z powodu nie wykazania, że od 10 lat służebność jest niewykonywana, bo powód twierdził, że jest niewykonywana na pewno od 2007 roku, a to nie daje okresu 10 lat. Wcześniej nie miał żadnej wiedzy o tym. Podniósł jednak, że pozwani widzą możliwość ugodowego zakończenia sprawy.

Na rozprawie J. K. osobiście przyznał, że pamięta, że dojazd do jego działek odbywał się drogą polną z tyłu, ale nie po działkach powoda. Jeśli okaże się, że jego działki mają dostęp do drogi publicznej, to on przychylił się do żądania pozwu.

P. W. i G. W. (1) nie ustosunkowali się do żądania pozwu. G. W. (2) poinformował tylko, że otrzymał zawiadomienia z sądu o rozprawie.

Sąd ustalił:

W księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Rybniku (...), w której jako właściciel wpisany jest (...) spółka jawna w R. składającej się z działek (...) w dziale III ujawnione jest prawo drogowe bliżej określone w § 8 kontraktu z 6 grudnia 1932 roku na rzecz M. B. (1) i J. W. oraz ich następców prawnych w posiadaniu nabytych przez nich nieruchomości wykaz L 301 N.. Z § 8 kontraktu z 6 grudnia 1932 roku wynikało, że M. N. ustanowiła na reszcie nieruchomości N. wykaz 301 prawo drogowe polegające na przejeździe, przechodzie i przepędzie bydła o szerokości 3 metrów na rzecz M. B. (1) i J. W. tudzież ich następców prawnych w posiadaniu nabytych przez nich z nieruchomości N. wykaz 301 obszarów. Z tego wykazu N. 301 M. B. (1) nabyła działkę (...), a J. W. (...), a resztę M. N.. Działki M. B. (1) i J. W. mają nadal ten sam numer geodezyjny i leżą przy drodze publicznej stanowiącej własność Gminy R.. Obie działki mają obecnie dostęp do drogi publicznej ul. (...).

Dowód: odpis księgi (...) k.3-6, mapa zasadnicza k. 7, kontrakt z 1932r. k. 9-18, informacja z (...) Wydziału Geodezji i Kartografii z 8 września 2016 roku k. 106.

Księga powoda powstała w miejsce księgi dawnej N. wykaz 301, co wynika z jej informacji podstawowych.

Zatem reszta nieruchomości N. wykaz 301, którą nabyła M. N. to właśnie księga powoda.

Obecnie właścicielami działek uprawnionych do prawa drogowego według kontraktu z 1932 roku są A. B., co do działki (...), opisaney w księdze (...), a co do działki (...), opisaney w księdze wieczystej (...) J. K. w 3/6, G. W. (1) w 2/6 i P. W. w 1/6.

Dowód: wydruk z ksiąg wieczystych k. 62-73, postanowienie o dziale spadku po U. i H. K. akta I Ns 205/13 oraz postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po L. W. akta II Ns 730/15.

Na działkach opisanych w księdze powoda (...), (...), (...) nie ma żadnego szlaku drogowego. Nie odbywa się żaden przejazd przez te działki. Na mapie zasadniczej nie widnieje żaden szlak. Działki mają przeznaczenie rolne. W terenie też nie widnieje żaden szlak utwardzony lub wydeptany na tych działkach. Działki powoda są równolegle ułożone do drogi publicznej, tak samo jak działki pozwanych i wszystkie mają dostęp do drogi publicznej ul. (...). Nie ma potrzeby przechodzenia przez działki powoda, by dostać się do drogi publicznej. Kiedyś do działek pozwanych można było przejść od strony północnej, ale nie po działce powoda. Przyznał to pozwany J. K. 30 sierpnia 2016r. Pamięć o tej dawnej służebności drogowej już się zatarła.

D.: mapa zasadnicza k.7, przesłuchanie pozwanego k. 111 i k. 74-verte pismo Gminy R. k. 106.

Ustalono, że służebność była niewykonywana od co najmniej 10 lat przed wniesieniem pozwu, bo powód twierdził, że taki stan istniał na pewno w chwili nabycia tej nieruchomości przez niego, czyli w czerwcu 2007 roku, a pozwani temu nie zaprzeczyli i nie przedstawili żadnych dowodów, że służebność była wykonywana po 2005 roku. Na rozprawie pozwany J. K. przyznał, że nie dojeżdżał do swojej działki po działce powoda, ale przechodził do niej po obecnej drodze publicznej, która kiedyś była zwirowa. Sąsiad, właściciel działki przeciwległej, gdzie teraz jest osiedle domów, ustąpił pas gruntu pod tą wspólną drogę i wszyscy tamtędy chodzili. Dziś jest to droga publiczna działka nr (...), przejęta przez Gminę R., co potwierdziło pismo z wydziału geodezji, odpowiadające na pytanie sądu, czy działki pozwanych mają dostęp do drogi publicznej. Okazało się, że mają taki dostęp. Skoro powód twierdził, że służebność nie jest wykonywana

od 10 lat i przedstawił na to dowody, a pozwani nie wykazali okoliczności przeciwnej, to należało ustalić stan faktyczny za twierdzeniami powoda.

Sąd zważył:

Zgodnie z przepisem art. 293§ 1 kc służebność gruntowa wygasa wskutek niewykonywania przez lat 10. Tak było w niniejszej sprawie i dlatego stwierdzono w trybie art. 189 kpc, że prawo drogowe opisane w księdze (...) wygasło 5 maja 2015 roku w chwili wniesienia pozwu, wskutek nie wykonywania przez 10 lat. Przyjęto taką datę po powód twierdził w pozwie wniesionym 5 maja 2015 roku, że służebność jest niewykonywana od conajmniej 10 lat, a pozwani nie wykazali, że jest inaczej. Łatwiej wykazać okoliczność pozytywną, czyli jakieś działanie, a nie jego brak więc to na pozwanych spoczywał ten ciężar dowodu. Tymczasem pozwany J. K. nawet przyznał, że nie ma szlaku na działce powoda.

Nie obciążono pozwanych kosztami procesu na zasadzie art. 103 kpc ponieważ w przypadku stwierdzenia wygaśnięcia prawa konieczne było wydanie wyroku mimo, że pozwani nie sprzeciwiali się żądaniu pozwu. Zachodziły więc szczególne podstawy do nie obciążania pozwanych kosztami procesu.